

έν 299, σ. 391-392.

«... ἐνέκριναν καὶ ἀπεφάσισαν, σύμφωνα μὲ τοὺς τύπους τῶν Ἱερῶν Νόμων, ... τὸ κτήμα τοῦ ἀποβιώσαντος νὰ γίνῃ εἰς τρία μερίδια, τὸ ἐν μερίδιον διὰ μνημόσυνά του, ἐν μερίδιον ὁ πατὴρ του καὶ ἐν μερίδιον ἡ γυνή (του). ... ἐπαρτήρησαν καὶ ἔθιμόν τι τῆς πατρίδος ... ἀποφάσισαν ... ὁμογνώμως, ὅτι ἂν οἱ ἄνωθεν κληρονόμοι ἤθελεν πωλήσωσι τὸ ὀσπήτιον τοῦ ἀποθανόντος, ὑποχρεοῦνται νὰ προτιμήσωσι τὴν συγγενῆ τοῦ ἀποθανόντος Ε.Μ., νὰ τὸ ἀγοράσῃ ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἐκτιμηθῇ 1000 γρόσια ὀλιγώτερον, πλησιαστῆς μόνον οὕσα διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ οὐχὶ νὰ εἰσέλθῃ κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν κληρονομίαν ...».

1017

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ κληρονομικῆς διανομῆς,

έν 299, σ. 394.

«... ἐνεκρίθη νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὸν Ἀρμενόπουλον ἢ Νεαρά τοῦ κυροῦ Ἀθανασίου, περὶ κληρονομίας κεφάλαιον, δηλονότι ... ἐνεκρίθη ἐκ τοῦ τιμήματος (τῆς κληρονομικῆς οἰκίας) νὰ λάβῃ ἐν τρίτον ὁ πατὴρ τοῦ ἀποθανόντος, ἐν τρίτον τὰ Μνημόσυνά του καὶ ἐν τρίτον ἡ γυνή του ...».

1018

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ κληρονομικῆς διαφορᾶς,

έν 299, σ. 395.

«... ἐκ τοῦ τιμήματος (τῆς κληρονομικῆς οἰκίας), ἀφοῦ ἀφηρεθῶσι ὅσα ἔξοδα ἔκαμεν ὁ σύζυγος εἰς τὰ μνημόσυνά της, τὰ ὑπόλοιπα τοῦ τιμήματος αὐτοῦ νὰ διανεμεθῶσι ἴσα εἰς ὅλους τοὺς ἀνταδέλφους. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ σύζυγος ... εἰσέρχεται ἴσα καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὴν κληρονομίαν ...».

1019

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ λύσεως ἀρραβῶνος,

έν 299, σ. 399.

«... ἐπειδὴ ἄνευ ἀποχρώσεως αἰτίας, προτοῦ νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἀρμοδίαν Ἀρχὴν νὰ διαλύσῃ τὸν ἀρραβῶνα, ὁ ρηθεὶς Ν. ἀρραβωνίσθη μὲ ἄλλην, διὰ τοῦτο καὶ κατεδικάσθη νὰ ἀποζημιώσῃ (τὸν τέως πενθερὸν) ἀνυπερθέτως γρόσια χίλια πεντακόσια ...».

1020

1862. Ἀπόφασις ἀρχιερατικοῦ Κριτηρίου Καστελλορίζου, περὶ διανομῆς κληρονομικῶν πραγμάτων,

έν 299, σ. 402-403.

«... τὰ ὁποῖα, τὰ μὲν 3 λοιτῖα (εἰκοσόφραγκα) ἔδωκεν ὁ ἀνὴρ της πρὸς αὐτὴν δι' ἀρρα-